

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114206099
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114206099.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843 proti odporcovi I. H., št. občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom S. J. O., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou O. S., súdnou tajomníčkou Okresného súdu K. G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeným JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 2 869,95 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 794,55 € s vyčísleným úrokom z omeškania za obdobie od 21.06.2011 do 11.08.2013 vo výške 179,84 € a následným 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 794,55 € od 12.08.2013 do zaplatenia, **z a s t a v u j e.**

II. Návrh **z a m i e t a.**

III. Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

IV. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia 532,45 €, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha od odporcu zaplatenia sumy 2 869,55 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od 21.06.2011 do 11.08.2013 v sume 347,74 € a 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2869,55 € od 12.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 17.04.2008, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver. Odporca neplnil svoje povinnosti zo zmluvy, neplatil splátky v stanovených termínoch. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka voči nemu postúpená na postupníka - navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala táto suma 3 154,14 €, ktorá pozostávala z istiny 2 437,35 €, úroku 432,60 €, úroku z omeškania 227,38 €. Zdôraznil, že predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a preto sa právne vzťahy zo zmlúv o úvere spravujú Obchodným zákonníkom, bez ohľadu na povahu účastníkov vzťahu. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver 3 319,39 €, ktorý mal splatiť v mesačných splátkach po 69,18 €, vždy k 20. dňu v mesiaci. V tomto konaní si uplatňuje splátky splatné v období od 21.06.2010 do 20.11.2013 v počte 42 a v celkovej výške 2 869,95 €, pretože splátky splatné pôvodne od 20.08.2013 do 20.11.2013 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Zvyšok splátok si v konaní neuplatňuje. Zároveň si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne z jednotlivých dlžných splátok 69,18 € za obdobie od 21.06.2010 do 11.08.2013 v celkovej výške 347,74 €, ktorú sumu v návrhu presne špecifikoval.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Dňa 17.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý sa dňa 08.04.2016 k veci písomne vyjadril tak, že vzniesol námietku premlčania celého nároku navrhovateľa. Poukázal na § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, čl. 7 bod 7.6.1 VOP, i na judikát publikovaný pod č. R 28/1984. Namietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa s poukazom na § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že postupca je povinný tvrdiť a preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, ak klient napriek tomu zostal v omeškani aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. V danej veci nemožno preukázať požiadavku 90 dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou ani to, že by bol písomne vyzvaný na splnenie záväzku zo zmluvy. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Poukázal i na to, že vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru môže len banka, a to pred postúpením pohľadávky. Navrhovateľ tak urobiť nemôže, pretože nemá bankovú licenciu. Taktiež namietal porušenie spotrebiteľského práva, konkrétne § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žiadal, aby súd návrh zamietol a uplatnil si nárok na náhradu trov konania, ktoré aj špecifikoval.

Navrhovateľ dňa 13.04.2016 doplnil, že v konaní predložil relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky postupcom odporcovi spolu s podacím hárkom, čo zakladá jeho aktívnu legitimáciu a súd má povinnosť z toho oznámenia vychádzať, a to i s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2013. Odhliadnuc od uvedeného poukázal na to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a toto ustanovenie nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovaný v časopise súkromné právo č. 1/2015. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou platného postúpenia pohľadávky a s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené iba sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Zdôraznil výzvu banky zo dňa 22.06.2011, adresovanú odporcovi, ktorou bol tento vyzvaný na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Okrem toho, keďže odporca vykonal poslednú úhradu dňa 20.02.2011, banka ho opakovane vyzývala na dobrovoľné plnenie, čo vyplýva z platobnej histórie. Záverom poukázal na to, že zo znenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyplýva, že by predmetom postúpenia mohla byť len pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Pokiaľ by tomu tak bolo, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Z toho dôvodu žiadal, aby súd návrhu vyhovel.

Pred pojednávaním vo veci navrhovateľ dňa 19.04.2016 zbral žalobu v časti o zaplatenie sumy 794,55 € s príslušným úrokom z omeškania späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

Podľa § 96 ods. 1 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Zo strany navrhovateľa došlo k účinnému späťvzatiu časti návrhu pred prvým pojednávaním vo veci, preto odpadol predmet konania a súd v zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie v predmetnej časti zastavil bez zisťovania stanoviska odporcu.

Predmetom konania zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 2 075,40 € s vyčísleným úrokom z omeškania za obdobie od 21.06.2011 do 11.08.2013 vo výške 167,90 € a následným 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 075,40 € od 12.08.2013 do zaplatenia.

Súd vec prejednal na pojednávaní, konanom za splnenia podmienok podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd konal v ich neprítomnosti, a v neprítomnosti odporcu a jeho opatrovníčky, ktorí neúčast' neospravedlnili a o odročenie pojednávania nepožiadali. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.04.2008 vrátane Všeobecných obchodných podmienok, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2013, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013, podacím hárkom č. D pokusom o zmier zo dňa 13.02.2014, výzvou banky na plnenie dlhu zo dňa 22.06.2011, písomnými podaniami účastníkov, vyjadreniami účastníkov na pojednávaní a zistil nasledovné:

Dňa 17.04.2008 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Suché Mýto 4, IČO: 00 151 653 ako veriteľom (ďalej len „veriteľ“) a odporcom uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na ktorej základe mu veriteľ poskytol úver 3 319,39 €/100 000,- Sk, ktorý sa zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 69,18 €/2 084,- Sk vždy k 20. dňu v mesiaci. Poplatok za poskytnutie úveru bol 89,59 €/2 699,- Sk splatný pri podpise zmluvy. Prvá splátka bola stanovená na deň 20.05.2008 a posledná (konečná splatnosť úveru) na deň 20.11.2013. Výška úrokovej sadzby bola premenlivá, 11,35 % ročne v deň uzatvorenie zmluvy, poplatok za správu úveru bol 1,99 €/60,- Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov bola 14,71 %, celkové náklady spojené s úverom 1 419,08 €/42 751,10 Sk. Medzi náklady nezahrnuté do výpočtu RPMN patrili: sankcie za porušenie povinnosti dlžníka z úverovej zmluvy, výška sankcií je uvedená v Sadzobníku alebo vo Zverejnení; poplatky spojené s vedením účtu dlžníka uvedené v Sadzobníku alebo vo Zverejnení.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli i Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). V bode 7.6.1 VOP je dojednané oprávnenie veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o úvere okrem iného v prípade, že je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo je v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní. Podľa bodu 10.3 VOP pri doručovaní písomnosti v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela podľa vlastného uváženia písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

V konaní, napriek tvrdeniam navrhovateľa v návrhu, nebolo zistené, že by veriteľ alebo navrhovateľ využil svoje oprávnenie podľa bodu 7.6.1 VOP a konečná splatnosť úveru tak nastala dňom splatnosti poslednej splátky, t.j. dňom 20.11.2013.

Výzvou zo dňa 22.06.2011 vyzvala banka odporcu na riadne plnenie dlhu zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s tým, že ku dňu 31.05.2011 bol v omeškaní s plnením sumy 288,83 €. Zároveň odporcu upozornila, že v prípade neuhradenia sumy v lehote 10 dní od doručenia výzvy banka pristúpi k zvereniu vymáhania pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe, ktorá ju bude následne kontaktovať.

Navrhovateľ nedoložil k výzve doručenkou alebo iný dôkaz preukazujúci zaslanie alebo doručenie výzvy odporcovi.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka voči odporcovi postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - navrhovateľa, ktorá skutočnosť mala byť odporcovi oznámená listom zo dňa 09.07.2013.

Z podacieho hárku č. D. je zrejmé, že odporcovi bola zaslaná zásielka pod č. V označená ako „XXXXXXXX zosplatenie“. Z hárku nie je zrejmý odosielateľ ani dátum podania.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok predstavoval zostatok pohľadávky odporcu ku dňu postúpenia sumu 3 154,14 €, z toho istina 2 437,35 €, úroky 432,60 €, úroky z omeškania 227,37 €, ostatné príslušenstvo 56,81 €.

Navrhovateľ uviedol, že v konaní si uplatňuje len nepremlčané splátky splatné od 20.06.2011 do 20.11.2013 s príslušenstvom. Pokiaľ ide o aktívnu legitímáciu navrhovateľa, výzva banky na dobrovoľné plnenie dlhu odporcom mu bola v zmysle bodu 10.3 VOP zasielaná len obvyčajnou zásielkou, nie doporučené.

Vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že nestačí len výzva, ako je tomu v tomto prípade, ale treba preukázať jej zaslanie, čo nemožno suplovať dohodou vo VOP, pretože ide o zákonnú povinnosť. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015. Pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti musia byť dodržané podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom navrhovateľ nebol oprávnený vyhlásiť túto mimoriadnu splatnosť, lebo nie je bankou a nemôže spravovať úvery.

Súd vec posúdil podľa ustanovení právnych predpisov, účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 17.04.2008.

Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu 20.06.2008 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o

spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1)ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu 21)a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. - bankou (ako veriteľom) a odporcom (ako dlžníkom) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého banke - veriteľovi vznikla povinnosť poskytnúť menovanému úver a odporcovi povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Odporca akceptoval jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mal povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazal.

Posúdenie právneho vzťahu medzi účastníkmi ako vzťahu zo zmluvy o úvere však nevyklučuje aplikáciu ustanovení spotrebiteľského práva na daný právny vzťah.

Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva o úvere bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností VOP, ktoré odporca ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa pri uzavieraní zmluvy o úvere vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporca nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Súd preto zmluvu o úvere vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, ale i v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu.

Predmetná zmluva o úvere je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom - spotrebiteľom. Posúdenie predmetného právneho vzťahu ako spotrebiteľského úveru nevyklučuje ust. § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú taxatívne vymenované zmluvy, na ktoré sa daný zákon nevzťahuje.

Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporcovi ako dlžníkovi poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodiť ani výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, na ktoré sa odvoláva navrhovateľ, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez

ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

Navrhovateľ v konaní predložil jednak zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 a jednak oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 09.07.2013, ktorým táto mala odporcovi oznámiť postúpenie pohľadávky voči nemu na navrhovateľa. Navrhovateľ však v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bolo predmetné oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. doručené odporcovi. Z podacieho hárku, na ktorý sa navrhovateľ odvoláva, je zrejmé, že odporcovi bola síce zaslaná zásielka pod č. V. označená ako „XXXXXXX zosplatnenie“, avšak z hárku nie je zřejmý odosielateľ ani dátum podania. Vzhľadom k tomu súd konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporcovi, a preto sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči odporcovi.

Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu navrhovateľ), je povinný podľa § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že a/ odporca ako dlžník nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, že jeho omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Nepreukázanie týchto troch skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie navrhovateľa ako postupníka v konaní.

V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ku dňu postúpenia pohľadávky banky voči odporcovi na navrhovateľa (27.06.2013), odporca ako klient neplnil včas a riadne svoj dlh zo zmluvy o splátkovom úvere a bol v omeškaní s plnením viac ako jednej splátky, a to po dobu dlhšiu ako 90 dní. V konaní však nebolo zistené, že by banka pred postúpením pohľadávky odporcu písomne vyzvala na zaplatenie dlhu. Navrhovateľ síce v konaní predložil výzvu zo dňa 22.06.2011, adresovanú odporcovi na adresu jeho pobytu, v ktorej ho banka vyzýva na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorej plnením mal byť odporca v omeškaní (v tom čase 288,83 €), avšak nepredložil akýkoľvek dôkaz, že táto listina bola doručená odporcovi, resp. že by mu bola (s poukazom na čl. 10 VOP, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere) čo i len odoslaná (napr. doručenka, podací lístok, výpis z poštovej knihy, podací hárok a podobne), resp. zaslaná elektronickými médiami.

Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu odporcu na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (navrhovateľ) podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohol dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči odporcovi na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Uvedené má za následok, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

Súd v tomto smere poukazuje i na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015 a iné.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiady z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Súd o trovách konania rozhodol s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011, podľa ktorého, ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch účastníkov (oboch strán) vo veci a od úspechu účastníka (víťaznej strany) odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má účastník právo, aby mu druhý účastník (druhá strana) nahradil pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhému účastníkovi, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

Navrhovateľ vzal návrh späť v časti o zaplatenie 794,55 € s príslušenstvom bez udania dôvodu, na základe čoho súd konštatoval, že z výlučne procesného hľadiska zavinil zastavenie tejto časti konania.

V konaní bol potom odporca v zmysle uvedeného právneho názoru úspešný v celom rozsahu, patrí mu náhrada všetkých trov konania. Pretože si odporca žiadne trovy neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

Vzhľadom na plný úspech odporcu vo veci, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jeho strane. Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) vo výške 532,45 €. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 2 869,95 € s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 111,21 €. Zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí odmena za 3 úkony právnej služby á 111,21 €, a to príprava a prevzatie zastúpenia - 17.09.2014 (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky), písomné vyjadrenie k veci dňa 05.04.2016 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky) a účasť na pojednávaní dňa 22.04.2016 (§13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky) tak, ako si vedľajší účastník uplatnil. Zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí i náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) 1 x 8,39 € (úkon v roku 2014) a 2 x 8,58 € (úkony v roku 2016); spolu režijný paušál 25,55 €. Ďalej zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie súdu dňa 22.04.2016 8 polhodín á 14,30 € (spolu 114,40 €). Taktiež mu patrí náhrada cestovných výdavkov podľa § 15 ods. 1 vyhlášky za cestu na pojednávanie dňa 22.04.2016 za trasu Bratislava - Trenčín a späť, t.j. 258 km nasledovne: paušálna náhrada 47,21 € (258 km x 0,183 €), z ktorej si ale advokát uplatnil len 39,47 €, ktorú sumu mu súd i priznal + náhrada za spotrebované PHM 19,40 € (258 km x spotreba 5,6 l/100 km x cena PHM 1,343/1 l). Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 532,45 €.

Navrhovateľa súd zaviazal zaplatiť náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O.s.p. do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (trojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.